

A Quod, P.R. protulit, debet intelligi, ut cōs̄ substātiā p̄ quā pater cū filio cōmu- Mar.
nicatur, quæc vna eadēq; numero creditur eē, in patrē & filiū ac sanctū sp̄m secūdum
nostrā intelligentiā distribuatur. Propterea q̄ disfunctiū proferre solemus patris substā-
tiā, filiū substātiā, sancti sp̄s substātiā, intelligentēs propriā vnius cuiusuis hypothetici.
Quid aut̄ ex his cōcludere velles, q̄ cito proferas. ¶ Ex tuo sermone, P.R. cōtrariū Iohan.
eius, quod superius protulisti, cōcluditur. Cū nāq̄ substātiā in tribus psonis existit, ex
tua plane sentētia sequeret, vt patris substātiā, q̄ filio sanctoq; sp̄i cōmunicabilis est, ra-
tione tantū, non aut̄ re cōmunicet, quod in nostrā religione q̄ maximū incōueniens esse
videtur, qñquidē ipsam tribus diuinis psonis re ipsa cōmunicari, nobis est profitēdum.
Nā si singula quæc psona dependet a causa, sequeret vt psonae, ratione solūmodo diffe-
rant, qđ sp̄m esset cōdere. ¶ Non equidē protuli, P.R. diuinās psonas rōne tñ dī-
ferre, sed qm̄ vna quæc psona vna cū substātiā intelligitur, idcirco se paratēs hæc, sub-
stantiā ipsam vidente cōcipimus. Quo quidem modo hyphataſim filii ex patris hypothetici
demonstramus, ac diuinās psonas per cōcipimus, nequaq; fāne credētes, ipsas rōne tantū
differre. ¶ Id necq; nos profitemur. ¶ Quero ergo ex te, P.R. qua nā ratione patris
& filii sanctoq; sp̄s substātiā intelligas. ¶ Nonne dixi vobis, patres amp. quē admo Mar.
du doctores uostri rōne triplici substātiā diuinā intelligāt, videlicet pro substātiā & Iohan.
entitate ac existētia. Quāuis aut̄ tres sunt hypostales & psonæ re inuicē differētes, eas ta-
men vniū deū & opificē vniuersi credimus esse, psona vero ex diuina substātiā pro-
prietateq; cōstare, ita vt psona nil aliud nisi substātiā & proprietas sit; q̄ quida substātiā
& proprietas, licet vnu re ipsa sit & p suas proprietates re inter se distlerat, qñquidē ad
aliquid sint, ipsas tñ secundū substātiā deū vnu esse fatemur. ¶ Nam quatuor horas Iul. carda-
rum spatii elapsū est, sit igitur in p̄sentiā satis. Tū synodus sancta decreuit, vt postri-
die coruēnirent.

¶ Die sabbati, viij. mensis Martij, sessio. xx. Florentiae.

VT questionē propositā, patres amp. tandem cōcluderemus, eā accuratius con- Mar.
templari volebamus, sed qm̄ cuiusdā magni Basiliū dicit̄ bis aut̄ ter memini-
fis, ipsi plurimū innitentes, ac si ad vestrā sentētia pertineret, idcirco quæ-
stionē illa in aliud tēpus dilata, ad ipm Basiliū veniamus, qui (si lubet) iterū re-
citetur. Cur em̄ (inquit) necesse est, si dignitate ac ordine tertius est sp̄s, natura q̄q; ipm
tertius esse? Dignitate nāq; ipm secundū a filio, cū ab ipso esse habeat, & ab ipso acci-
piat, & annuntiet nobis, & oīno ab illa dependeat causa, pietatis ratio tradit. Hic locus,
patres amp. mendosus ac corruptus eē videtur. Quinq; em̄ vel sex tñ libri Constantino
poli extant, quos in hoc loco mēdosus credimus eē, cū qui sani sint, plus q̄ mille habe-
antur: quibus ipsi propter eōq; vetustatē & copiā magis credimus, cū p̄fertim ad ipsius
doctoris mente, vt ex cōsequētib; eiusdē verbis apparet, hi nostri libri facere videā-
tur. Quēadmodū igitur diuinū symbolū additionē paſsum cōstat fuisse, ita quoq; cre-
dendum est, libros hos in hoc loco ab aliquo, qui dogma vestrum sectaretur, corrū-
ptos fuisse. Quod vobis quoq; patebit, si nostrū vetustissimū librū diligētius inspexeris,
verba sequentia cū antecedētib; cōferent, ac oīa simul ad sensum Basiliū applicātes
in quo quidē nostro libro, nō ita, vt in vestro, legere est. ¶ Duo mihi, P.R. dixisse vi- Iohan.
deris, te sermone perpetuo quæstionē illā, de qua nuper multa fecimus verba, libertissi-
me concludere voluiss. V erū vt nobis facias gratū, te ipsum in aliud tēpus transferen-
tem, ad magnū Basiliū a nobis iam requisiū venire velle, id quod profecto nobis gra-
tissimū est: qñquidē operāp̄tū est, ac plurimū conuenit, vt a patrū sanctoq; testimoniō,
nostrā disputationis summanus exordiū: quoq; autoritas apud nos non mediocris
esse debet, ac ipsos vt nostros duces sectari, ac in omnibus imitari debemus. Deinde di-
xisti, nostrū hunc librū in hoc loco corruptū esse, quemadmodū etiā accidit symbolo
Ior: cui certam additionē factā fuisse videmus. Ad quā tibi, P.R. respondeo, ita clare ac
copiose in illa materia hinc inde fuisse dicit̄, vt mihi ipsi suadeā nil planius, apertius, for-
tiusq; nostris argumentis fieri potuisse: nō deniq; fuisse om̄issum, quod ad ipsam quæstio-
nē spectaret. V egr; si adhuc ambigis, putans nō satis dictū fuisse, hac (de qua modo agis
mus) quæstione in extremū prius adductā, ad illā (si tibi videbitur) reuertemur. Nā de
hoc Basiliū libro, quē in hoc loco mēdosum & corruptū esse dixisti, r̄demus ipsū a
Nicolao Secūdino Cretēsi viro optimo doctissimōq; nuper hoc Cōstātinopoli allatū
ccccccc fuisse.